

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΑΙ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ

Στὸν πατέρο του Ἀλέπασσον, δικόνος μεταβούχον, χόρευε μιὰ φορά μ' ἄλλη παιδικήρια. Ἐνῷ ἔσεργε, μπροστιός, τὸν Τσάμικο, κ' ἔκανε πολλές γύρες σ' τὸν τόπο, ὅπως λέν, πέρασε τὴν ίδια στιρηρή δι Μουχτάρ πασσᾶς, γυιδὲ τοῦ Ἀλέπασσον. Ήρουστανέλλα τοῦ Καραϊσκάκη σηκώθηκε τὴν ἀντίροφο καὶ φάγκαν τὰ πλιάτσικα. Οἱ Μουχτάρ πασσᾶς πειράχτηκε. Πήγε σ' τὸν πατέρο του καὶ παρεπονήθηκε. Κράζει τότε δι Αλέπασσον τὸν Καραϊσκάκη καὶ θυμωμένος τοῦ λέει:

— Τί ἔκαμες, ωρὲ Παλιόγυρτο, σ' τὸ γυιδ τὸ δικό μου;

— Τίποτα, πασσᾶ μου, λέει δι Καραϊσκάκη. Δὲν τόθελα. Χόρευκ κ' ἔκαμα ἔτσι μιὰ φορά... (π' ἔρεσε μιὰ γύρα). Τότε πέρναγε δι γυιός σου δι Μουχτάρ πασσᾶς καὶ θύμωσε. Τί φταιώ γώ, δι μαῖρος;...

Οἱ Αλέπασσοις ἔσκασε τὰ γέλαια.

— Πῶς ἔκαμες, ωρὲ μπίρο μ'; Κάμε το πάλι, ωρέ!

— Ετοί, πασσᾶ μου...

— Κάμε το ἄλλη μιὰ φορά, ωρὲ Γιώργο!.. Μπράσο, ωρὲ Γιώργο!.. Αἴντε τώρα.

ΤΙ ΖΗΤΗΣΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΑΗΠΑΣΣΑ

— Τι θέλεις νὰ σὲ κάμω, ωρὲ Καραϊσκάκη; τὸν ρώτησε κάποτε δι Αλέπασσοις.

— Αν μὲ γυωρίζεις, πασσᾶ μου, ἔξιον γι' ἀρέντη, κάμε με ἀρέντη· ἀν μὲ γυωρίζεις ἔξιον γιὰ χρυσμεκάρη (δούλο), κάμε με χρυσμεκάρη· ἂν δὲ μὲ γυωρίζεις ἔξιον γιὰ τὸ τίποτα, ρίξε με σ' τὴ λίμνη. (Γ. Γαζῆς)

Η ΤΟΛΜΗ ΤΟΥ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ

Στὸ Κορμπότι, σ' τὸν πόλεμο ποὺ ἔκαμε σ' τὰ 1821, 8 Ιουνίου, ποὺ νίκησε τοὺς Τούρκους καὶ τοὺς πῆρε σ' τὸ κυνῆγι, ἀνέσκε σὲ μιὰ πέτρα κ' ἔστιζε τοὺς Τούρκους δυνατά. Καὶ γιὰ νὰ τοὺς προσβέλῃ, χειρότερα καὶ νὰ δώσῃ θάρρος σ' τοὺς δικούς του σάκωσε τὴ φουστανέλλα, κατέβασε τὸ βραχί καὶ τοὺς ἔδειζε τὸν πισινό του. Τότε ἔγαξ Τούρκος, Γκέκας, κρυμμένος κάπου σ' τὰ κλαριά, τὸν τουφέκισε καὶ τὸν λάβωσε σ' τὰ διὸ μηριά καὶ σ' ἔγα ἄλλο μέρος.